

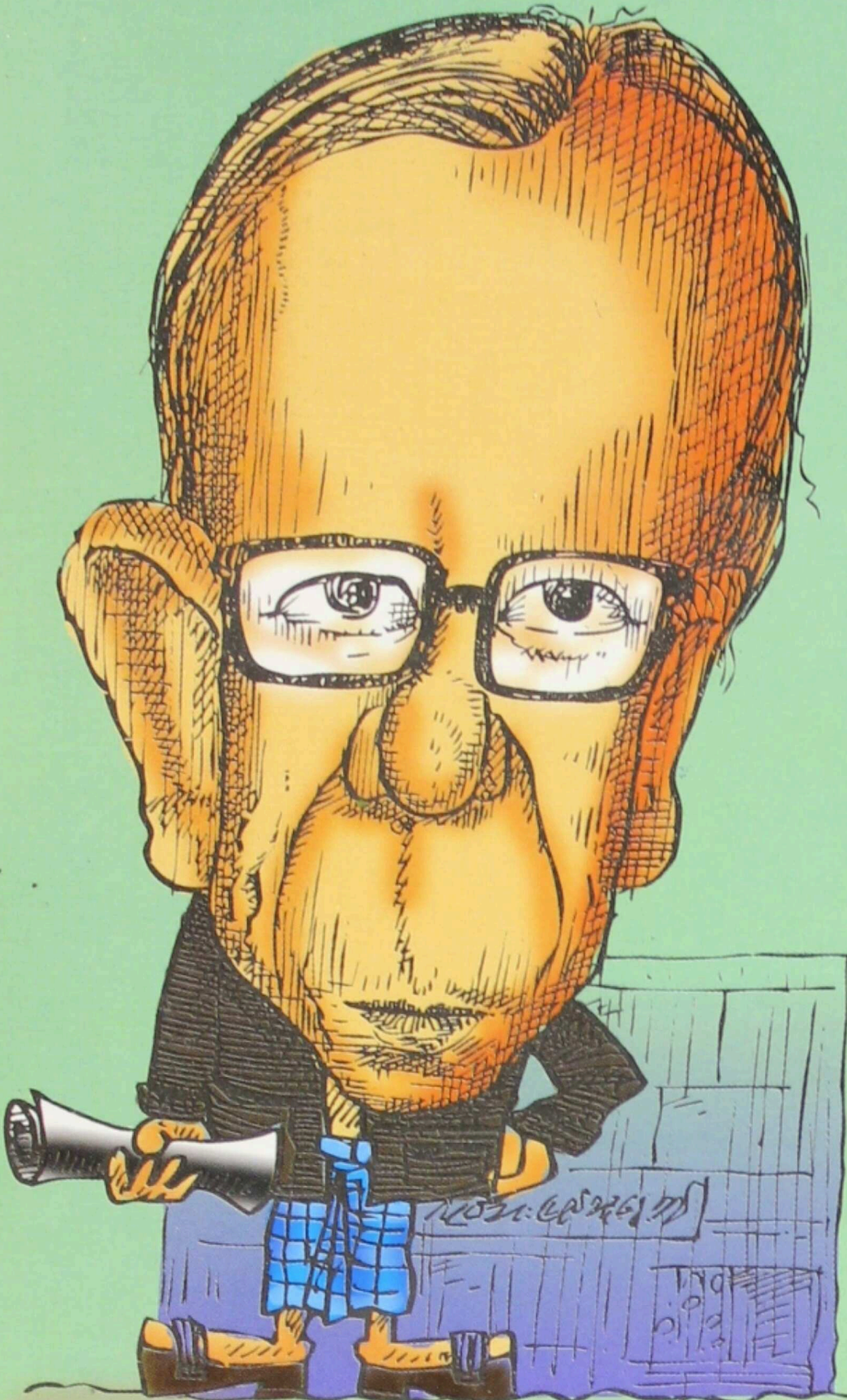
မိုးညွှန်

၏

ကမိုးညွှန်

1500

မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုများ

၆၆၆၆
၆၆

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

- ၃၅ ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- ၃၆ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- ၃၇ အချစ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်သူ့ သဘောထား

- ၃၈ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများမား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ၃၉ နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ၄၀ နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ၄၁ ပြည်တွင်း ပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ၄၂ နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- ၄၃ အမျိုးသား ပြန်လည် စည်လုံးညီညွတ်ရေး။
- ၄၄ ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ၄၅ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ်တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

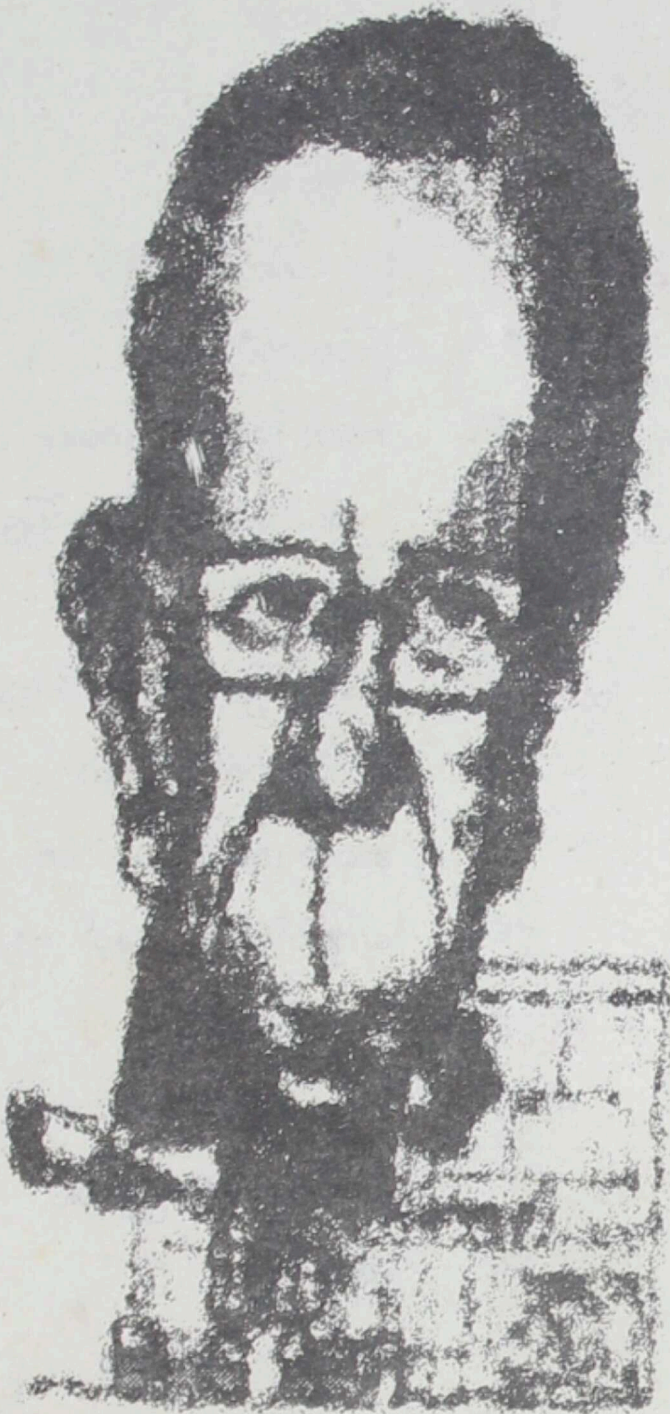
- ၄၆ စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ၄၇ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပိပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ၄၈ ပြည်တွင်း ပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်တည်ဆောက်ရေး။
- ၄၉ နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ၅၀ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓါတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး။
- ၅၁ အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- ၅၂ မျိုးချစ်စိတ်ဓါတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- ၅၃ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

မိုးညွှန်၏

ကမိုးညွှန် မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုများ

‘ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း၏ အမှာ’

ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ပုဆိုးချက်ပြုတ်ဝတ်သည်ကို မနှစ်မြို့သော်ငြား၊
ဂါဒီယန်သတင်းစာပါ ရုပ်ပြောင်ကောင် ‘ဖိုးဉာဏ်’ ကိုကား၊ ပုဆိုးချက်ပြုတ်
ဝတ်ထားပါလျက်နှင့် သဘောကျနေမိသည်။ မျက်နှာထားက ခန်းခနဲ မျက်နှာ၊
မြန်မာလူရွှင်ကြီးများတွင် တွေ့ရတတ်သော မျက်နှာမျိုးဖြစ်သည်။

ထိုဖိုးဉာဏ်က ဝတ္တုထရေသောအခါ၊ တစ်ပုဒ်တည်းဖြင့် သတိထားမိ၏။
သတိပြုမိသော ထိုဝတ္တုမှာ မီးသွေးရောင်းသော ဝတ္တုဖြစ်သည်။ သူ့ဇနီး
မစ်နံ မပါလျှင်လည်း မပြီး။ မီးသွေးကို ရေဆွတ်ပြီး ရောင်းလျှင် ရွေးဆည်သူ
များမှာ လက်မပေသောကြောင့် သဘောကျသည်။ ရောင်းသူမှာလည်း အလေး
ချိန်တိုးသောကြောင့် တွက်သားမိသည်။ သို့သော် ဖိုးဉာဏ်သည် မီးသွေးကို
ရေမထိုးရဲ။

ထိုဝတ္တုကို ဖတ်ရစဉ်က စာသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ရမည်ဟူ၍သာ
ထင်မြင်ချက်ပေးမိသည်။ သူ့စာက သရော်စာမဟုတ်၊ နောက်ပြောင်စာလည်း
မမည်၊ ငါ့စာ ထေ့စာ ဟူ၍လည်း မခေါ်သာ။ ခန်းခနဲစာဖြစ်သည်။

ဖိုးဉာဏ်၏ခန်းခနဲစာများကို ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း ဖတ်ရပါသည်။
ဖတ်ရသည့်အခါတိုင်း ဆရာ(ဦး)တင့်တယ်၏ဘကြီးမွန်းနှင့် ယှဉ်ကြည့်မိသည်။
ရုံခါတွင် ဆရာ၏ကလောင်ခွဲတစ်ချောင်းဖြစ်သော ‘အောင်မြင်’ ၏လေကြောထဲ
သို့ ဝင်သွားသည်ကို သတိပြုမိပြန်သည်။

• ဖိုးဉာဏ်တွင် ဆရာများစွာရှိသည်။

အရင်းနှီးဆုံး လက်ဦးဆရာမှာ သူ့နောင်တော် (ဦး)တင့်တယ်၏ ဘကြီးပွန်းနှင့် အောင်မြင်တို့ဖြစ်ကြသည်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် (ဦး)ဝေခန့် နှင့် (ဦး)မောင်ထင်တို့ ရှိကြသေးသည်။ အခြားတစ်ဘက်တွင် (ဦး)မိုးတိန်နှင့် ကြပ်ကလေး လဒတို့ ရှိသည်။ မောင်စည်သူကား အချစ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေး ပတ္တများ အရေးများသော်ငြား၊ ထေ့တေ့တေ့ပတ္တကလေးများ ထွက်လာတတ် သေးသည်။ ထိုဆရာများ၏အငွေ့အသက် ထုံရစ်နေခဲ့သော ဖိုးဉာဏ်သည် ဟာသရေးသူမဟုတ်။

မဟုတ်စေကာမူ ဟာသနှင့် လာပြီနေသည်။

ဟာသစာကလည်း အပြောတွင်သာ ဟာသဟူ၍ 'ဆံတုတ်တိုက်' ရော့ချ လိုက်သော်လည်း၊ ရယ်စရာမဟုတ်သော ဟာသစာ အမျိုးအစား များစွာ ကွဲနေ သေးသည်။

ဟာသတွင် ဖင်ဆောင့်ပြီးရယ်ရသော ဟာသမှာ ရယ်စရာဖြစ်သည်။ သို့သော် မချည့်ပြီးကလေး ပြုံးရသော ဟာသမှာ ရယ်စရာလည်း မဟုတ်။ ပြက်လုံးလည်း မဟုတ်ပေ။ ထေ့စာများ ဖြစ်သည်။

ထေ့စာများတွင် အနည်းငယ် အထေ့များသွားလျှင်၊ ငေါ့စာဘက်သို့ ရောက်သွားသည်။ ဤသည်တွင် အရှိန်မသပ်၊ မချုပ်ထိန်းပါက သရော်စာ ဖြစ်သွားပြီ။

လူအချို့သည် ဟန်ကြီး ပန်ကြီးနိုင်၏။ အချို့ကား လူသာ ဟန်ကြီး ပန်ကြီးနိုင်၏။ အချို့သော်ကား စိတ်သာလျှင် ဟန်ကြီး ပန်ကြီးနိုင်၏။ အချို့သော်ကား လူရောစိတ်ပါ ဟန်ကြီး ပန်ကြီးနိုင်ရာ၊ သူတို့သည် ထေ့စာမျှသာ နာသာခံခက် လက်ခံနိုင်ကြငြား၊ အထေ့များသွားသော ငေါ့စာကိုကား မခံနိုင် ကြတော့ပေ။

သို့သော် ခနိုးခနွဲ စာမှာမူ၊ အူယားရုံကလေးမျှသာ ယားသည်။ နာသာ ခံခက် ဖြစ်စရာ အကြောင်းမဆိုက်။ ဒေါသဖြစ်စရာလည်း အကြောင်းမပေါ်။

ဟာသကား ဟုတ်ပါ၏။ ခနိုးခနွဲစာကား မြင်တတ်ရန်လိုသည့်နည်းတူ အပြောတတ်ရန်လည်း အရေးကြီးလှသည်။

ဝါးလုံးကွဲရယ်ချအောင်ရေးရန်သည် ခနိုးခနွဲစာရေးသည်နှင့်စာက လွယ်၏။

မခံချည့်မခံသာဖြစ်အောင် ရေးဖို့လည်း လွယ်သေးသည်။

နာသာခံခက်ရေးရန်လည်း ခန်းခနဲစာထက် လွယ်သည်။

ခန်းခနဲစာကား လွန်ရော ကျွံ့ရော၊ သွားကလေးပေါ်သည်အထိ ပြုံးရုံမျှသာဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ အူယားရုံကလေးမျှသာ ခံစားရမှ ခန်းခနဲစာဖြစ်သည်။ သည် 'ခန်းခနဲ' စာကို ဖိုးဉာဏ် ရေး၏။

သရော်စာ လှောင်စာ ငှေ့စာကို တစ်လတစ်ပုဒ် သို့မဟုတ် တစ်လလျှင် နှစ်ပုဒ် သုံးပုဒ်နှုန်း ရေးကောင်းရေးနိုင်မည်။ ခန်းခနဲစာကိုကား တစ်လတစ်ပုဒ် ရေးထုတ်နိုင်ရန် မလွယ်ကူပေ။

စာမူမပေးလျှင် မိတ်ဆွေအဖြစ်မှ ရပ်စဲမည်ဟု ခြိမ်းချောက်သောကြောင့် စာရေးစားပွဲတွင် ဖျစ်ညှစ်ပြီးထိုင်သော်ငြား၊ ခန်းခနဲစာကား ရင်ထဲတွင်မရှိပါက ထွက်မလာပေ။ နေမကောင်းသော ကျွဲကို အစာခွက်ရှိရာသို့ ဆွဲခေါ်သွား၍ကား ရပါ၏။ အစာစားအောင်ကား လုပ်၍မရသကဲ့ သို့ပေတည်း။

ဖိုးဉာဏ်သည် သူ့ဇာတိတွင်သုံးသော လေပြတ်ဖြင့် ခေါ်သည့် 'ကဖိုးဉာဏ်' ကို သူ့စာများတွင် ယူပြီးသုံးထား၏။ သူသည် ဤသို့ သုံးစွဲရကောင်းမှန်း သိအောင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖြည့်ဆည်းခဲ့ရမည်။

သူသည် သူ့ဆရာ(ဦး)သာဂဦး၏လှောင်စာများကိုလည်း အဖုဒ်ပေါင်းများစွာ ဖတ်ဖူးပေမည်။ ကွယ်လွန်ပြီးသူ (ဦး)ကုသ၏ ရယ်စရာ မောစရာများ ထဲမှ အထွေအထွေ ကလေးများသည် တစ်လုံးစ နှစ်လုံးစ ကပ်ကျန်ခဲ့မည်။ (ဦး)လဒ်၏ဟာသများ။ (ဦး)ကြပ်ကလေး၏ကသိကအောက်များ။ သူလည်း ကွယ်လွန်ပြီးသူပင်ဖြစ်သော 'လုံးချင်း' ဆရာ(ဦး)မိုးတိန်း၏ ယိတိတိ ပြိတိတိကလေးများကိုလည်း ခံစားဖူးပြီ။ ဘကြီးမွန်း၏ခန်းခနဲ ပြောဟန်ဆိုဟန် ပြောပေါက်ဆိုပေါက်များကိုကား အမှတ်ထင်ထင် ရှိနေဟန်တူသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဖိုးဉာဏ်အမည်ခံသည့် ကလောင်သည် ခန်းခနဲ ကလောင် တစ်ချောင်း ဖြစ်လာဟန်တူပေသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ တိုရေရှားရေ ရေးသားပြီး စုဆောင်းလိုက်သောအခါ 'ကဖိုးဉာဏ် မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုများ' ဖြစ်လာ၏။ ယင်းတို့အနက် ဖတ်ဖူးသည်လည်း ရှိ၏။ မဖတ်ဖူးသည်လည်း ပါဝင်၏။ 'စကုဆိုသော သတင်း'

ထိုဝတ္ထုတို့ကို ဖတ်ဖူးသော်ငြား၊ မမှတ်မိပါ။ ယခု ဖတ်ကြည့်မိမှ ဖတ်ဖူးပါကလားဟု သတိရသည်။ ရှားပါးသတင်းဆိုပြီး အားရပါးရ ရေးထည့်လိုက်သော်လည်း၊ သဘောတွေ လေးထောင့်ဖြစ်နေပုံကို သူတစ်ပါးထောက်ပြမှ သတိထားမိသည်။ မည်သူ့ကိုမျှ မထိဟုဆိုရစေကာမူ၊ အနာအခံ ရှိသူအတွက်ကား အနာထဲသို့ စင်မည့် ဆားတစ်ပွင့်ပင်။

‘ပြူးပြူး ဆိုသောကြောင့်’ ရေးဖွဲ့ပုံကိုကြည့်။

ဝတ္ထုကို အိမ်ထဲသို့ ကြွက်ခဲလျက် ပြေးဝင်လာသော ကြောင်တစ်ကောင်ဖြင့် ဖွင့်လေသည်။ ထို့နောက် မည်သို့ ဆက်ဖြစ်မည်နည်းဟု ဇာတ်လမ်းသမားများက စိတ်ဝင်စားကြလိမ့်မည်။ သို့သော် ဘာမျှ ဆက်မဖြစ်ဘဲ ကြောင်သည် စားပွဲအောက်တွင် ကြွက်ကိုခဲလျက် မာန်ဖီရင်း ပြီးသွားလေသည်။

အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်လာသောကြောင့်၊ စားပွဲအောက် ဝင်ဝပ်ခြင်းဖြင့် စသော ဖိုးဥာဏ်၏ဝတ္ထုသည် စားပွဲအောက် ကြောင်ဝပ်နေလျက်ဖြင့်ပင် ပြီးဆုံး သွားသော်ငြား၊ ဝတ္ထုထဲ၌ မယ်စိန်ကို ဦးထိပ်ထားလျက် သူတစ်အိမ်သားလုံးပါ၏။ အရိုးဒေါ်မယ်မကြီးပင် ပါလိုက်သေး၏။

သို့သော် ခန်းခနဲ မရေးလျှင် မဖြစ်သဖြင့် ခန်းခနဲ လုပ်ပုံက ဤသို့ဖြစ်၏။

“ကြောင်က ကြွက်ခုတ်သော အကြောင်းသည် ၊ တကယ်တော့ ဘာမျှ မဆန်း။ ရေးကြီးခွင်ကျယ် ပြောလောက်သော အကြောင်းမဟုတ်။ သဘာဝကျသော ကိစ္စတစ်ရပ်သာဖြစ်သည်။ ကြွက်သည် ကြောင်၏ရန်သူ၊ ကြွက်သည် ကြောင်၏အစာသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကြွက်ကိုမြင်လျှင် ကြောင်သည် ခုတ်ရမည်၊ စားရမည်။ ဤသည်မှာ ကြောင်ဟူသော သတ္တဝါနှင့် ကြွက်ဟူသော သတ္တဝါ စပေါ်ကတည်းက ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမည့် နိယာမတရားတစ်ခု ဖြစ်သည်။

“သို့သော်လဲ ပေါ့လေ။ တစ်ခါတရံဆိုတာက ရှိလေတော့၊ တစ်ခါတရံ သဘာဝတရားဆိုတာ လွဲမှားဖောက်ပြန်တတ်သည် မဟုတ်လား။ မိုးတွင်းမှာ မိုးရွာချင်မှ ရွာမည်။ နွေခေါင်ခေါင်တွင် မိုးရွာချမှလည်း ရှိတတ်ပြန်ရာ၊ ဤသည်ကို သဘာဝဖောက်ပြန်သည်ဟု လက်ခံလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့ အိမ်က ပြူးပြူးဆိုသော ကြောင်တစ်ကောင် ကြွက်ခုတ်တတ်ခြင်း မရှိဟုဆိုလျှင် လက်ခံကြရမည် ထင်ပါသည်။”

စာဖတ်သူ သရိုးသရိဖြစ်စေရန် ဤကဲ့သို့ ခန်းခနဲ ရေးအပြီးတွင် ကြောင်ကို ချဲ့ပါလေတော့သည်။ လူဆယ်ခါစားလျှင် ကြောင်လည်း ဆယ်ခါစားပုံ၊ ဘေးအိမ်တစ်အိမ်မှာ ထိုကြောင်၏ စားအိမ်သောက်အိမ် ဖြစ်နေပုံ၊ ငါးတန်းကျောင်းသူက အရေးပေးပုံ၊ ထိုကြောင် ခိုးစားတတ်ပုံ၊ လူယက်စားသောက်တတ်ပုံများဖြင့် ...။

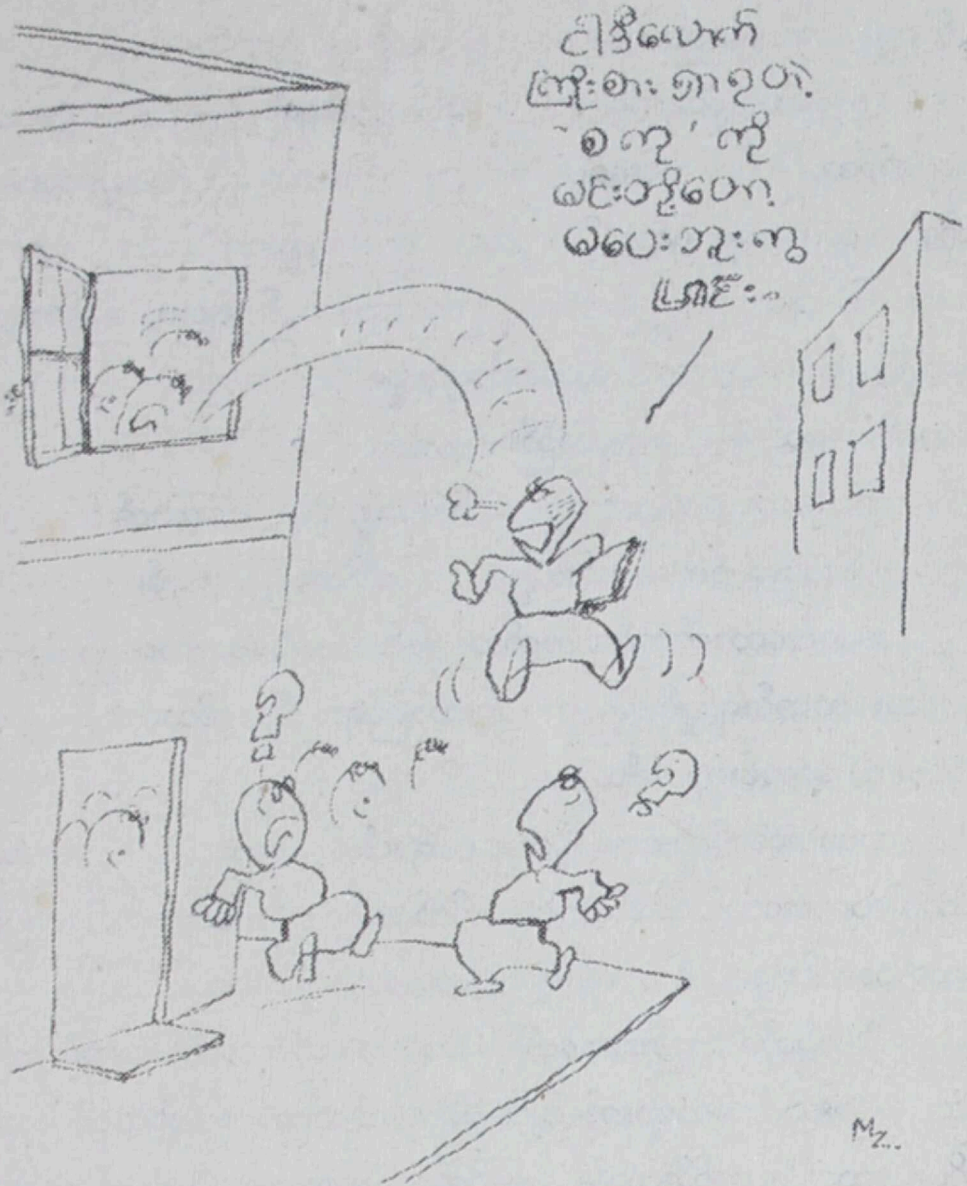
စာမျက်နှာ ၁၀ မျက်နှာမျှ ရှိသွားသောအခါ၊ ယနေ့ ဝတ္ထုတိုများမှာ သည့်ထက် ပိုပြီး ရှည်ရန် မသင့်တော့ပြီ။ ပြူးပြူးအကြောင်းမှာလည်း စုံစေ့သွားပြီ။ ထိုအခါတွင် ထိုကြောင် စားပေါက်လမ်းပိတ်ပုံများဖြင့် အပြီးသပ်သည်။

အပြီးသပ်ရာတွင် ရိုးရိုးချုပ်ပါက ဖိုးဉာဏ်နာမည်ပျက်နိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ခန်းခနဲ လုပ်သည်။

ခန်းခနဲ စာကား၊ ခန်းခနဲစာရေးအုံးမှဆိုကာ စက္ကူကိုချပြီး ဘောပင်ကို ဖွင့်သော်ငြား၊ ဖြစ်ကောင်းမှ ဖြစ်လာမည်။ ခန်းခနဲ ရေးရန်သင့်သော အကြောင်းအရာ ရထားပါလျက်၊ ခန်းခနဲ စိတ်ဖြစ်ပေါ်မနေလျှင် ကောင်းသော ခန်းခနဲစာ ထွက်လာရန် မသေချာပေ။ သို့ဖြစ်သဖြင့် ဖိုးဉာဏ်၏ဝတ္ထုတိုများ အထွက်နည်းခြင်း ဖြစ်တန်ရာသည်။

ဆင်ဖြူကျွန်း ဒောင်းသိန်း

စကုဆိုင်ယောသတင်း

ငါဒီလောက်
 ဖြိုးစား စာစုပေး
 'စကု' ကို
 မင်းတို့ပေး
 မပေးဘူးကွ
 ဖြား...

Mz...

'ကဖိုးညာဏ် ခင်ဗျားကို ပြည်တွင်းရေကြောင်းက ပုန်းဆက်နေတယ်'
 'ဟုတ်လားဗျ ဘယ်တုန်းကလဲ'
 'မနက်ကပဲ ခင်ဗျားလာရင် ပုန်းဆက်ပါအုံးတဲ့'
 'ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူး၊ ကျေးဇူးပါပဲဗျာ'

သတင်းစာတိုက်သို့ ကျွန်တော်ဝင်လာသည်နှင့် ရေးဖော်များကဆီး၍ ပြောကြသည်။

ပြည်တွင်းရေးကြောင်းဌာနက ကျွန်တော်ထံ ပုန်းဆက်ခြင်းမှာ ယနေ့ သတင်းစာတွင်ပါလာသော ကျွန်တော်၏သတင်းနှင့် ပတ်သက်နေမည် ဖြစ်သည် ကို ကျွန်တော်သိသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်လောက်က ပြည်တွင်းရေးကြောင်းဌာနသို့ ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့သည်။ ပြည်တွင်းရေးကြောင်းဌာနက သင်္ဘောများ ဝယ်ယူထားသည် ဆိုသော သတင်းရရှိ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ကြားသည့်အတိုင်းပင် ထိုသတင်းမှာ အမှန် ဖြစ်နေသည်။ ပြည်တွင်းရေးကြောင်းဌာနသည် ချင်းတွင်းမြစ်အတွင်း အသုံးပြုရန် ဝယ်ထားသော ထိုသင်္ဘောများ ခုရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ရန်ကုန်သို့ ရောက်လာမည်ဟု သိခဲ့ရပေသည်။

ထိုရရှိသောသတင်းကို ကျွန်တော်ရေးသားခဲ့ရာ ယနေ့ထုတ် သတင်းစာ တွင် မျက်နှာဖုံးမှ စကုသတင်းအဖြစ် ဖော်ပြပါရှိလာပြီဖြစ်သည်။

သတင်းထောက်တစ်ယောက်အနေဖြင့် မိမိတစ်ယောက်တည်း ထူးထူး ခြားခြား သတင်းရလျှင် များစွာ ဝမ်းသာကြရသည်။ ထိုသတင်းကို စကု (Scoop) သတင်းဟု ခေါ်သည်။

သတင်းစာတိုက်အနေဖြင့်လည်း ပါရီးပါစဉ် အခြားသတင်းစာများတွင် ပါသည့်သတင်းထက် မိမိ၏သတင်းစာတိုက် တစ်တိုက်တည်းကသာ ဖော်ပြနိုင် သော သတင်း၊ သတင်းဓာတ်ပုံများကိုသာ အလိုရှိကြသည်။

မိမိတစ်တိုက်တည်းသာ ဖော်ပြနိုင်သော သတင်း၊ သတင်းဓာတ်ပုံများဖြင့် သာ အခြားသတင်းစာများကို ပြိုင်၊ မိမိ၏ရုဏ်သိက္ခာကို မြှင့်တင်ကြသည်။ ကိုယ်ပိုင်သတင်း၊ တစ်ဦးတည်း၊ တစ်တိုက်တည်း သတင်းရဖို့ သတင်းစာတိုက် များက ကြိုးပမ်းသကဲ့သို့ သတင်းထောက်များကလည်း ကြိုးပမ်းကြသည်။ ထိုကိုယ်ပိုင်စကုသတင်းများအတွက် သတင်းစာများက ငွေကို နှမြောခြင်းမရှိ၊ သုံးကြသည်။ ပေးကြသည်။ ချီးမြှင့်ကြသည်။ သတင်းထောက်များကလည်း ငွေကြေးထက် မိမိ၏ရုဏ်သိက္ခာအတွက် စကုသတင်းကို အသာငမ်းငမ်း လိုက်ကြသည်။

စကုသတင်း များများရေးနိုင်သော သတင်းထောက်အဖို့ သတင်းစာ
လောကတွင် ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင် ဖြစ်ရသည်။ ထိုသတင်းထောက်မျိုး
ကို သတင်းစာတိုက် အသီးသီးက လခ ကောင်းကောင်းပေး၍ အလုအယက်
ခေါ်ချင်ကြသည်။

သတင်းစကုများနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းစာဆရာအသင်း၊ သတင်း
ထောက်အသင်းတို့က ဆုပေးလေ့ရှိသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် သတင်းဆုနှင့်
ပတ်သက်၍ ပူလစ်ဇာသတင်းဆုသည် အထင်ရှားဆုံးဆု ဖြစ်သည်။ ရွှေ
ကလောင်ဆုမျိုးလည်း ပေးတတ်ကြသည်။ အခြားသော ဆုလာဘ်များလည်း
ပေးတတ်ကြပါသည်။

စကုသတင်းအတွက်ဆိုလျှင် သတင်းထောက်ချင်းလည်း မညှာကြပါ။
ပြိုင်ကြသည်။ သတင်းစာတိုက်ချင်းလည်း ပြိုင်ကြသည်။ သတင်းစာဆရာများ
သည် သတင်းနှင့် ပတ်သက်လျှင် အပေါင်းအသင်းမရှိ။ ဆွေမျိုး မရှိ။ ညှာတာမူ
မရှိ။ သတင်းလောဘ၊ သတင်းမောဟ ဖုံးလွှမ်းကာ ဘာဆို ဘာမျှမမြင်၊ ဘယ်သူ
ကိုမျှလည်း မထောက်ထား။ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆံသည်။ သတင်းသာ ရမည်
ဆိုလျှင် ဘာဘဲလုပ်ရလုပ်ရ လုပ်ဝံ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် သတင်းစာ၏လက်သုံး
စကားဖြစ်သော ‘ထူးရမည်၊ ဦးရမည်’ ဆိုသည့်နောက်သို့ အလိုက်လွန်သော
အခါ တိကျမှု၊ မှန်ကန်မှုဘက်က တစ်ခါတရံ အားနည်းမှုများ ဖြစ်တတ်သကဲ့သို့
အမုန်းရန်ဘက်များလည်း ပွားတတ်ကြရသည်။

သို့သော် သတင်းစာသမားသည် သတင်းသာရလျှင် အားလုံးနှင့်
ရင်ဆိုင်ရဲရမည်။ ဖြစ်ကာမှ ဖြစ်ရော၊ မိမိသတင်းသည် မိမိတစ်ယောက်တည်း၊
မိမိတစ်ကိုယ်တည်းသာရသည်ဟုဆိုလျှင် ထိုသတင်းအတွက် ခံစားရသည့်
ဝမ်းသာရွှင်မြူးမှုသည် ဘာနှင့်မှယှဉ်၍ ရမည်မထင်ပါ။

တစ်ခါက မစိန်ညွန့် ဆေးလိပ်ခုံကို ဓါးပြတိုက်သွားသည်။ ဓါးပြမှာ
စိန်ဓါးမြှောင်ဆိုသော ဓါးပြကြီးဖြစ်သည်။ စိန်ဓါးမြှောင် ဓါးပြအကြောင်းသည်
အလွန် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသည်။ ထို့ကြောင့် မစိန်ညွန့်ဆေးလိပ်ခုံ
ဓါးပြနှင့် စိန်ဓါးမြှောင် ဓါးပြကြီးအကြောင်း အလုအယက် သတင်းတွေ
ရေးကြသည်။

သို့သော် စိန်ခါးမြောင်၏ပုံကို သတင်းစာထဲတွင် မည်သူမျှ မဖော်ပြနိုင်ကြ။ စိန်ခါးမြောင်ကို ဖမ်းမိသော်လည်း ရဲက ဓာတ်ပုံ အရိုက်မခံ။ တရားခံကို ရုံးထုတ်သောအခါ အဝတ်ဖြင့် ခေါင်းမြီးချဲ့၍ ရုံးထုတ်သည်။ ရုံးတော်၌ ဓါတ်ပုံမရိုက်ရ။

သတင်းစာများအဖို့ အတော် နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်ကြရသည်။ ဒေါသလည်း ဖြစ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် စိန်ခါးမြောင်ပုံရရေး အမျိုးမျိုး ကြိုးပမ်းကြသည်။ သက်ဆိုင်ရာသို့ ချဉ်းကပ်ကြသည်။ သက်ဆိုင်ရာကလည်း ခွင့်မပြု။ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကိုပြု၍ ငြင်းသည်။

ဤတွင် သတင်းစာသမားတို့ ပို၍ နေမထိ၊ ထိုင်မသာ ဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြင့် စိန်ခါးမြောင်ပုံရရေး နည်းလမ်းအသွယ်သွယ်ဖြင့် ကြိုးပမ်းကြရာ စိန်ခါးမြောင်ပုံရရေး အနံ့ကို ကြေးမုံက ရသွားသည်။

စိန်ခါးမြောင်သည် တိုင်းရင်းဆေးဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးဆရာမှတ်ပုံတင်ရသည်။ သို့ဆိုလျှင် ...

ကြေးမုံသတင်းထောက်သည် တိုင်းရင်းဆေးဆရာများ မှတ်ပုံတင်ရုံးရှိရာ ၂၇ လမ်းကို (ယခင် ထိရုံးလုပ်ခဲ့သည့်နေရာ) ပြေးလေတော့သည်။

မြွေမြွေခြင်း ခြေမြင်ကြသော အခြားသတင်းထောက်များကလည်း ကြေးမုံသတင်းရသွားပြီ ဖြစ်သည်ကို သိသည်နှင့် ၂၇ လမ်းသို့ အပြေးလိုက်ကြသည်။ ကြေးမုံသတင်းထောက်က ဆေးဆရာမှတ်ပုံတင်စာအုပ်များကို တစ်အုပ်ပြီး တစ်အုပ် လှန်ရှာကောင်းနေစဉ်၊ အခြားသတင်းထောက်များ ရောက်လာသောအခါ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ထို့ကြောင့် သူရှာပြီးသား ဖိုင်များကိုသာ အခြားသတင်းထောက်များဖက်ထိုးပေးပြီး၊ သူက ဆက်ရှာသည်။ ဟော ... တွေ့ပါပြီ။ စိန်ခါးမြောင်ပုံ။ သူဘာလုပ်မည်နည်း။ အခြားသတင်းထောက်များကလည်း အနားမှာ။

ကိုယ်ကြိုးစားပမ်းစား လိုက်ထားရသော သတင်း။ ဘယ် ... သူတို့ကို ပေးနိုင်ပါ့မလဲ။ သူတို့သာ ပေးလိုက်လျှင် ဘယ်လိုလုပ် စကုသတင်းဖြစ်တော့မလဲ။ မပေးနိုင်။ ဒီတော့ ...

အဆောက်အဦးက နှစ်ထပ်။ သူတို့က အပေါ်မှာ။ မထူးပြီ။ ပြတင်းပေါက်ဖွင့်၍ အခြားသူများ အလစ်တွင် ခုန်ချထွက်ပြေးပါတော့သည်။

သူပြေးသည်က သူတို့သတင်းစာတိုက်သို့ မဟုတ်။ ရုပ်ရှင်ရုံ။ စိန်ခါးမြောင် ပုံပါသော ဝိုင်ကို ပိုက်၍ ရုပ်ရှင်ကြည့်နေလိုက်သည်။ ပထမပွဲ၊ ဒုတိယပွဲ၊ ဆက် ကြည့်နေသည်။

အခြားသတင်းထောက်များ ဒေါ်ပွဲကြသည်။ ကြေးမုံ လူလည်လုပ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတိုက်သို့ ပြန်ကာ အယ်ဒီတာများကို သတင်းပို့သည်။ အယ်ဒီတာ များက ဒေါ်ကြေးမုံ သက်သက် လူလည်လုပ်သည်။ ဤပုံသည် အစိုးရပိုင်ပုံ ဖြစ်သည်။ သူပိုင်မဟုတ်။ သို့ဖြင့် သတင်းဓါတ်ပုံအရေးတော်ပုံသည် သက်ဆိုင်ရာ များသို့ ရောက်သွားသည်။ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးအထိ အတိုင်အတောတွေ ထူသည်။

သက်ဆိုင်ရာမှလည်း မနေသာတော့။ ဝင်ပါရတော့သည်။ ကြေးမုံကို မေတ္တာရပ်ခံရသည်။ အခြားတိုက်များကိုပါ ဝေမျှ ပေးပါပေါ့။ ကြေးမုံ အယ်ဒီတာ များက သက်ဆိုင်ရာနှင့် ထိပ်တိုက် တွေ့ရသောအခါ မငြင်းသာတော့ပေ။

သူတို့ သတင်းထောက် တိုက်သို့ ပြန်ရောက်မလာသေးပါ။ ရောက်ရင် ပေးပါမည်ဟု ဝန်ခံရလေသည်။ သတင်းစာများကလည်း အောင်ပွဲခံသည့်နှယ် ကြေးမုံထံ အကြွေးတောင်းသလို စိန်ခါးမြောင်ပုံ တောင်းသည်။ ကြေးမုံကလည်း သက်ဆိုင်ရာကို ပြောသကဲ့သို့ သတင်းထောက် ပြန်လာလျှင် ပေးပါမည်ဟု နှစ်သိမ့်ရသည်။

သို့သော် အယ်ဒီတာနှင့် နားလည်မှု ယူထားသော သတင်းထောက်ကား ကြေးမုံသို့ ရုပ်ရှင်နောက်ဆုံးပွဲပြီး၍ အချိန်အတော်ကြာမှ ပြန်ရောက်လာသည်။ ကြေးမုံအနေဖြင့် စိန်ခါးမြောင်သတင်းကို စာစီ ဖောင်ပွဲပြီး၊ ဓါတ်ပုံနေရာကို ချန်၍သာ စောင့်နေသည်။ အခြား သတင်းစာများကမူ သိပ်နောက်ကျနေပြီဖြစ်၍ မစောင့်ကြတော့ပေ။

သို့ဖြင့် နောက်နေ့တွင် စိန်ခါးမြောင်၏ဓါတ်ပုံနှင့် ကြေးမုံသတင်းစာ ထွက်လာတော့သည်။ ကြေးမုံကား တစ်စောင်တည်း စကုဓါတ်ပုံ ထည့်နိုင်ပြီ တည်းဟု ဝမ်းမြောက်မည်ဟုကြံသေး။ ဗဟုခေတ်သတင်းစာကို တွေ့မြင်လိုက် သောအခါ ပက်လက်လန်သွားကြရလေသည်။ ကြေးမုံဆရာတို့ မျက်လုံးပြူး ကုန်ကြသည်။ ဤပုံကို ကိုယ့်တစ်တိုက်တည်းပါရန် သက်စွန့်ဆံဖျား အမုန်းခံ၍

ကြီးစားသမျှ သဲထဲရေသွန် ဖြစ်ရလေပြီတကား။

ဤအဖြစ်ကို ကြည့်၍ ပြုံးနေသည်မှာ ဗမာ့ခေတ် ဝိုင်းတော်သားများ ဖြစ်သည်။ ညက ညဉ့်နက်မှ ကြေးမုံသို့ ဓါတ်ပုံရောက်သည်။ ရောက်ရောက်ချင်း ပုံနှိပ်စက်ဖော်တင်၍ ရိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ပုံနှိပ်စက်အနီးတွင် ဗမာ့ခေတ်မှ တစ်ယောက်ရှိနေသည်ကို သူတို့မသိလိုက်။ ကြေးမုံသတင်းစာ စရိုက်သည်နှင့် တစ်စောင်ကို ယူ၍ ဗမာ့ခေတ်သို့ ပြန်ပြေးသည်။ ဗမာ့ခေတ်က ထိုဓါတ်ပုံကို ပြန်ကူးကာ ဗမာ့ခေတ်တွင် ဖော်ပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုထက်ဆိုးသည်ကား မြန်မာ 'အေး' ဆေးတိုက်ပိုင်ရှင်က သူ၏ဇနီးကို လျှာမည်ဆိုသော သတင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းစာချင်း ပြိုင်ရာမှ ထွန်းနေစဉ် သတင်းစာ စာဖောင်ပြိုခဲ့ရသည်မှာလည်း ရှိခဲ့ပါသည်။

ဤသို့လျှင် သတင်းစာသမားများသည် သတင်း လောဘ၊ သတင်း ဧဇိသ၊ သတင်း မောဟကြီးသူများ ဖြစ်သည်။ ဤသည်ကား ကမ္ဘာနှင့် အဝန်း သတင်း စာများ၏စရိုက်ပင်။

တစ်ခါက မြောက်ပင်လယ်အတွင်း ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များ တင်ဆောင် လာသည့် ဇိမ်ခံသင်္ဘောကြီး နှစ်မြှုပ်ခဲ့သည်။ ခရီးသည်များကို ရေတပ်သင်္ဘော တစ်စင်းက ကယ်တင်ခဲ့ရသည်။

ထိုသတင်းကို လန်ဒန်သတင်းစာများက သိသွားကြသည်။ သက်ဆိုင်ရာ သို့ သတင်းနှင့် သတင်းဓါတ်ပုံ ထုတ်ပေးရန် တောင်းဆိုကြသည်။ သို့သော် သက်ဆိုင်ရာက ငြင်းသည်။ သတင်းစာတို့ နေမထိထိုင်မသာဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြင့် သတင်းစာတစ်စောင်က အကြံအဖန် လုပ်တော့သည်။

နက္ခသည်များကို သယ်ဆောင်လာသည့် ရေတပ်သင်္ဘောအနီးသို့ ရေယာဉ်ပျံတစ်စင်း ရောက်လာသည်။ ထို့နောက် ကိုယ်တွင် ဘောများ ချိတ် ထားသည့် လူတစ်ဦးကို ရေထဲသို့ ပစ်ချလိုက်ပြီး ရေယာဉ်ပျံကို မောင်း၍ ထွက်သွားတော့သည်။

ရေတပ်သင်္ဘောမှ တာဝန်ရှိသူများသည် ထိုရေယာဉ်ပျံကို နားမလည် နိုင်အောင် ဖြစ်ကြရပြီး ရေထဲမှလူကို ဆယ်လိုက်ရသည်။ ထိုလူကား သတင်း ထောက် ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် သတင်းထောက်အား သတင်းမပို့နိုင်အောင်၊

ဓါတ်ပုံမရှိနိုင်အောင် အသံလွှင့်စက်၊ ကင်မရာတို့ကို ရှာသည်။ သတင်းထောက်တွင် သူတို့ ရှာသော ပစ္စည်းတစ်ခုမှ မပါ။ ပေါင်စတာလင်ငွေများ ရေမစိုအောင် ထုပ်လျှက်သာ ပါလာသည်။

လက်မခံချင်ဘဲ ထိုသတင်းထောက်ကို သူတို့သင်္ဘောပေါ်တွင် လက်ခံထားလိုက်သည်။ မကျေနပ်ကြ။ သို့သော် ဤသတင်းထောက်မှာ ဘာမှ မလုပ်နိုင်။ သူတို့နှင့် ကမ်းကပ်မှသာ ဤသင်္ဘောပေါ်မှ သတင်းများကို ရေးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ မချုပ်ချယ်ကြ။ လွှတ်ထားလိုက်သည်။

မကြာပါချေ။ စောစောက ရေယာဉ်ပျံ ပြန်လာသည်။ သတင်းထောက်က ရေထဲသို့ ခုန်ချလိုက်သည်။ ရေယာဉ်ပျံက သူ့ကိုဆယ်၍ ထွက်သွားလေတော့သည်။

သည်တော့မှ သင်္ဘောပေါ်မှ တာဝန်ရှိသူများက သဘောပေါက်သွားကြသည်။ သို့သော် သူတို့ အချိန်နှောင်းသွားပြီ ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ထိုသတင်းထောက်၏သတင်းစာ၌ သင်္ဘောပျက်သတင်းကို ဓါတ်ပုံများ ဝေဝေဆာဆာဖြင့် ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့လေသည်။

သတင်းထောက်ကြီးမှာ သင်္ဘောပေါ်ရောက်နေစဉ်၌ ဒုက္ခသည်ထဲမှ ရိုက်ကူးထားသော ဓါတ်ပုံဖလင်များကိုဝယ်ခြင်း၊ အတွေ့အကြုံများကို မေးမြန်းခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီး ရေထဲသို့ ပြန်ဆင်းသွားခဲ့သည် မဟုတ်လား။

သတင်းလောဘကြီးသူ သတင်းသူရဲတစ်ဦးမှာ လန်ဒန်မြို့ထုတ် ဒေးလီ၊ မေသတင်းစာမှ သတင်းထောက်ကြီး အင်္ဂါပေါ့လေ့ဖြစ်သည်။ သူ့ကို ကျွန်တော်တို့သတင်းထောက်များအဖို့ စံပြုသတင်းထောက်ကြီးအဖြစ် သတ်မှတ်ထားရသည်။ ဘိုးဝါးများနှင့် အင်္ဂလိပ်များ စစ်ဖြစ်ပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ၊ ဂျီဟင်းဇတတ်မြို့တွင် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲမှာ အရေးကြီးသဖြင့် မဆိုင်သူများ မဝင်ရ။ အထူးသဖြင့် သတင်းထောက်များကို အဝင်မခံ။ ဆွေးနွေးပွဲအဆောက်အအုံ ပတ်လည်တွင် သံဆူးကြိုးများ ချထားသည်။

ထုံးစံအတိုင်းပင် သတင်းထောက်များအဖို့ ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲ သတင်းရရေးအတွက် အမျိုးမျိုး ကြိုးစားကြသည်။ ထိုအဆောက်အအုံ ပတ်

လည်တွင် အချိန်ရှိသရွေ့ စောင့်နေကြရသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏သတင်းထောက်ကြီးအဂ္ဂါဝေါလေ့စ်မှာ ထိုအဆောက်အဦးအနီးမှ ဖြတ်သွားသော မီးရထားကို ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်စီးလျက် ရှိနေပေသည်။ သို့သော် ဘိုးဝါးတို့နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးရပြီ ဟူသော သတင်းကို လန်ဒန်မြို့ရှိ ဒေးလီမေးသတင်းစာတိုက်သို့ တစ်ဦးတည်း ဦးဦးဖျားဖျား ပို့နိုင်ခဲ့လေသည်။

မစ္စတာဝေါလေ့စ်လုပ်ပုံက ရှင်းရှင်းလေး ဖြစ်၏။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် တာဝန်ကျသော စစ်သားကလေးတစ်ဦးအား စည်းရုံး၍ လက်ကိုင်ပုဝါ သုံးထည်ပေးလိုက်သည်။ အဝါ၊ အစိမ်း၊ အဖြူ ဖြစ်သည်။ အစည်းအဝေးတွင်းမှ အခြေအနေကို ထိုလက်ကိုင်ပုဝါကလေးများကို မျက်နှာ သုတ်ပြခြင်းဖြင့် မစ္စတာဝေါလေ့စ်ထံ သတင်းပို့ရန် ဖြစ်သည်။ အနီမှာ ဘာမှ မထူးခြား။ အစိမ်းမှာ တိုးတက်မှု ရှိလာပြီ။ အဖြူမှာ သဘောတူညီမှုရပြီ ဟူသတည်း။

အဂ္ဂါဝေါလေ့စ်က မီးရထား စီးရင်း အစည်းအဝေး လုပ်နေသော အဆောက်အအုံကြည့်သည်။ သူ့လူကလည်း မီးရထားသံကြားလျှင် ထွက်၍ လက်ကိုင်ပုဝါဖြင့် မျက်နှာသုတ်ပြသည်။ ကိုင်း ... မည်မျှပိုင်သနည်း။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး အတွင်းကလည်း မစ္စတာဝေါလေ့စ်လို သတင်းထောက်တစ်ယောက် ပေါ်ဖူးသည်။ ဂျာမနီကို မဟာမိတ်တို့ သိမ်းပြီး ပို့စဒမ်တွင် ကြီးလေးကြီးခေါင်းဆောင်များ တွေ့ကြသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး နိဂုံးကမ္ဘာ့အဆုံးသတ်ရေး ဆွေးနွေးကြသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲသို့လည်း သတင်းထောက်များကို အဝင်မခံ။ တံခါးပိတ် ဆွေးနွေးကြသည်သာမက သတင်းထောက်များကို တစ်နေရာတွင် စု၍ ခေါ်ထားသည်။ သတင်းမပို့ရ။

ကြီးလေးကြီးတို့ ဆွေးနွေးပြီးကြပြီ။ ပို့စဒမ်စာချုပ်လည်း ချုပ်ပြီးပြီ။ သို့သော် အသေးစိတ်လုပ်စရာများ လုပ်နေကြ၍ သတင်းထုတ်မပေးသေး။ ဒီတော့ သတင်းထောက်များ ဗိုက်ထဲတွင် ကလိကလိဖြစ်နေသည်။ လက်တွေ့က ယားနေပြီ။ သတင်းရေးချင်ပြီ။ အာဏာပိုင်တွေကလည်း ရေးခွင့်မပြုသေး။

ထိုအချိန်တွင် ဒေးလီမေး သတင်းထောက်ကြီးက အာဏာပိုင်များထံ တောင်းဆိုသည်။ သူက သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း သတင်းမပို့ပါ။ ဒါပေမဲ့

သတင်းစာတိုက်တွင်ရှိသော အယ်ဒီတာမှာ သူ့အစ်ကိုဖြစ်သည်။ ဒီနေ့ သူ့မွေးနေ့ မို့ မွေးနေ့ နှုတ်ခွန်းဆက်သံကြီး ပို့ခွင့်တောင်းသည်။ အာဏာပိုင်များကလည်း သတင်းမဟုတ် ပြီးရော။ သံကြီးရိုက်ခွင့်ပြု လိုက်သည်။

သူ၏သံကြီးစာ အယ်ဒီတာကြီး လက်ခံရရှိသောအခါ အတော်အေးပွသွားသည်။ ယနေ့သည် သူ့မွေးနေ့လည်းမဟုတ်။ ဒီကောင် ဘာသောက်ရူးထပြီး သံကြီးရိုက်ရသတုံး။ ဒီလောက် အရေးကြီးသတင်း ရှိလျက်နှင့် သောက်ရူးက အရူးလို သံကြီးရိုက်ပြီး၊ သူ့ခိုဖြူလေးတစ်ကောင် လွှတ်လိုက်တာ အကြောင်း ကြားရသတဲ့လားဟုဆိုကာ သံကြီးစာကို လုံးထွေး၍ အမှိုက်ခြင်းထဲ ပစ်ထည့် လိုက်သည်။

သို့နှင့် ညနေဖောင်ပိတ်ပြီးအပြန် သူ့ကားပေါ်တွင်လည်း ထိုသတင်း ထောက်အံ့သောက်ရူးထပုံကို အေးသဖြစ်လာသည်။ သူ့အကြောင်း ခေါင်းထဲ ဝင်လာရာမှ ကားကို ချက်ခြင်း နောက်ပြန်လှည့် မောင်းပြေးတော့သည်။

သတင်းစာတိုက် ရောက်သောအခါ သူ့စောစောက လုံးထွေးလွှင့်ပစ်ခဲ့ သော သံကြီးစာကို ပြန်ပြန်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ကမ္ဘာကျော်သတင်းတစ်ပုဒ် ကို ရေးချလိုက်သည်။ 'ပို့စဒမ် ကြီးလေးကြီး ဆွေးနွေးပွဲတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ကြီး ပြီးဆုံးကြောင်း သဘောတူညီမှု ရရှိကြပြီ' ဟူသော သတင်းပေတည်း။

ပို့စဒမ်မှ ပေးပို့လိုက်သည့် ကြေးနန်းကား 'ယနေ့ အစ်ကိုမွေးနေ့မှာ ခိုဖြူလေးတစ်ကောင်ကို လွှတ်လိုက်ပါသည်' ဟူ၍သာ ဖြစ်ပါသတည်း။

ဤသို့လျှင် ကျွန်တော်တို့ သတင်းထောက်များမှာ သတင်းဦး သတင်းထူး များကို ရယူခြင်းအပေါ် မမောနိုင် မပန်းနိုင် ရှိကြသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ပြည်တွင်း ရေကြောင်းဌာနမှ သင်္ဘောသုံးစင်းအသစ် ဝယ်ယူခြင်းဖြင့် မြစ်တစ်လျှောက်တွင် ခရီးသွားလာရေးအတွက် များစွာ အထောက် အကူ ဖြစ်နိုင်ပုံများကို တစ်ဦးတည်း စကုသတင်းရေးသားနိုင်သဖြင့် ဝမ်းသာ ရွှင်မြူးနေရပါသည်။ ဝမ်းသာသည့်အလျှောက်လည်း ပြည်တွင်း ရေကြောင်းဌာနသို့ ဖုန်း မဆက်တော့ဘဲ အလျှင်အမြန် သွားရောက်ခဲ့သည်။

'လာ ... လာ ... ကျွန်တော်တို့ဖြင့် မနက်ကတည်းက ခင်ဗျားကို ရှာလိုက် ရတာဗျာ'

‘ဟဲ ဟဲ သတင်းထောက်ဆိုတာ ဒီလိုပေါ့ဗျာ၊ ထမင်းတစ်လုပ်အတွက်
ဝါဆာကမာလုပ်ဖို့ သတင်းလိုက်ရသေးခင်ဗျ’

‘အေးပေါ့ဗျာ၊ သတင်းထောက်ဆိုတော့ သတင်းဘယ်ကရမလဲဆိုပြီး
လိုက်နေရတာပေါ့’

‘ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ကဲ ... ဆို၊ ကျွန်တော့်ကို တွေ့ချင်တာ နောက်သင်္ဘော
ထပ်ဝယ်ဦးမလို့လား’

‘အမလေး ... တော်ပါပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားရေးထားတဲ့ သင်္ဘောနဲ့ပဲ လုံလောက်
ပါပြီ’

‘ဗျာ ... ဘယ်လို’

‘ခင်ဗျား ရေးထားတဲ့သင်္ဘောအကြောင်းတွေ ဖတ်ပြီး ဝန်ကြီးတော့
နောက်ထပ် သင်္ဘောဝယ်ဖို့ စိတ်ပိန်သွားပြီ’

‘ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့လဲဗျာ၊ ဆိုခမ်းပါဦး’

‘ခင်ဗျားသတင်း ခင်ဗျားဖတ်ကြည့်လေ’

‘ဟာ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ရေးတာပဲ၊ ဘာဖတ်ကြည့်ရဦးမှာလဲဗျ’

‘ကဲ ... ခင်ဗျား မဖတ်ချင်လဲ ကျွန်တော်ဘဲ ပြောပြပါ့မယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျား
ရေးတဲ့ သင်္ဘောကြီးတွေက လေးထောင့်သင်္ဘောကြီးတွေ ဖြစ်နေပြီဗျ’

‘ဘာ ... ဘယ်လို’

‘ဖတ်ကြည့်လေ၊ သင်္ဘောအရှည်က ပေ ၆၀၊ အနံက ပေ ၄၀ ဆိုတော့
သင်္ဘောကြီးက လေးထောင့်ကြီးပေါ့ဗျာ၊ ဘယ်လိုလုပ် မောင်းလို့ ရတော့မှာလဲ’

‘ဗျာ’

ဒီတော့မှ ကျွန်တော့်သတင်း ကျွန်တော် အသေအချာ ဖတ်ကြည့်လိုက်
သောအခါ၊ သင်္ဘောကြီးများမှာ လေးထောင့်ကြီးများ ဖြစ်နေပါသည်။ ဪ...
ကျွန်တော်၏ကိုယ်ပိုင်စကေသတင်းကြီးကား တကယ်ထူးခြားသော လေးထောင့်
သင်္ဘောကြီးများ ဖြစ်နေပါရောလား။

[ရေးဘက်ကြီး ကိုလွင်ထွန်းသို့]

မလားနံ့သေခြင်းတရားကို

ယောက်ျားကို
အကောင်းမြင်တဲ့
မိန်းမမျိုး
ဒီတစ်ခါပဲ
တွေ့ဖူးသေးတယ်
x x x x x

ကျွန်ုပ်ယောက်ျားက
ကောင်းတာကိုး ၆၀%
ဟိဟိဟိ-

'ကဲ ... လာ ဖိုးညာဏ်တို့ ထိုင်ကြဗျာ- ဟိုမှာ ဘိုင်ကျော်ဝင်းတို့
အတွဲ ရောက်လာပြီ။ ဒီနှစ်ယောက်ရောက်ရင် သိတဲ့အတိုင်း တယ်မလွယ်
ဘူးဗျ'

မန်နေဂျာသည် ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော်တို့ဝိုင်းမှ ထသွားပါ တော့သည်။

ဆရာဦးခင်ညို(ဂါဒီယန်း)၏အသုဘတွင် ဂါဒီယန်းသတင်းစာ၏ မန်နေဂျာမှာ အလုပ်များနေသည်။ အသုဘကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ စီစဉ်စရာရှိ သည်များကို ဆရာကတော်နှင့် တိုင်ပင်ရာ ညှိနှိုင်းရာ အသုဘရောက်လာကြသော ဧည့်သည်များကို ဧည့်ခံရပြင် လက်မလည်အောင်ဖြစ်နေသည်။ အထူးသဖြင့် သတင်းစာလောကသားများကို ဧည့်ခံနေရာချပေးရသည့် အလုပ်မှာ မန်နေဂျာ အဖို့ အခြားအလုပ်များထက် ပိုအလုပ်များသော ကိစ္စဖြစ်သည်။ သတင်းစာ မန်နေဂျာများတွင် ဝါရင့်မန်နေဂျာကြီးတစ်ဦးဖြစ်သကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့လို သတင်းသမားများနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး လုံးလုံးထွေးထွေး နေသူဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ် ၍လည်း ကျွန်တော်တို့သတင်းသမားများက ၎င်းကို အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းမှ မန်နေဂျာကြီးတစ်ယောက်ဟု သဘောမထားဘဲ သတင်းသမားတစ်ဦးလို ခင်မင် ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုကြည့် ဆရာဦးခင်ညို၏ အသုဘမဏ္ဍပ်တွင်းသို့ ဝင်လာသူ နှစ်ယောက်မှာ ဂါဒီယန်းသတင်းစာတိုက်မှ မှုခင်းသတင်းထောက်ကြီး ကိုကျော်ဝင်း၊ ဇာတ်ပုံသတင်းထောက် ကိုပါလေး (သူ့နာမည်က ကိုပါ သာဖြစ် သည်။ ကျွန်တော်နှင့် အခြားရေးဘော်များက ချစ်စနိုးဖြင့် အရပ်ပုပု ကိုပါကို ကိုပါလေး ဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု ကွယ်လွန်ရှာပြီဖြစ်သည်) သူတို့ ခြေလှမ်းများကို ကြည့်ရုံဖြင့် အသုဘရှု အလာလမ်းတွင် ယမကာတော်တော် များများ မှိတ်ပြီးမှ လာကြပုံပေါ်သည်။ ခြေလှမ်းများက ခပ်ယိုင်ယိုင် ...

ကိုကျော်ဝင်းရော၊ ကိုပါလေးမှာ ဂါဒီယန်းသတင်းစာတိုက်၌ နှစ် ပေါင်းများစွာ အမှုထမ်းနေသူများ ဖြစ်ကြသဖြင့် ဆရာဦးခင်ညိုအား မိဘသဖွယ် ချစ်ခင်လေးစားကြသူများဖြစ်သည်။ ဆရာဦးခင်ညိုသည် ထိုစဉ်က လူကြီး တစ်ဦး၏အဓိကနေ့တွင် ပြောမည့်မိန့်ခွန်းကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် အိမ်တွင် ဘာသာပြန်ရေးသားရင်း၊ အိမ်သာသို့ ထအသွား၌ ချော်လဲကာ ဦးနှောက် သွေးကြောပြတ်၍ ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာဦးခင်ညို ကွယ်လွန်မှုသည် ကျွန်တော်တို့ သတင်းစာသမားများအဖို့ အိပ်မက်လို ဖြစ်သွားကြရသည်။

မနေ့ညကပင် ဆရာနှင့် စကားပြောဆို၊ တွေ့ဆုံခဲ့ကြသေးသည်။ မနက်ကျတော့ ဆရာ့အသုဘသတင်း ကြားရသောအခါ ယုံမှတ်စရာမရှိ ဖြစ်ရသည်။

ဤအဖြစ်သည် ဂါဒိယန်းဝိုင်းတော်သားများအဖို့ ပိုခံစားကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ ချစ်သောဆရာ ညကပင် သူတို့နှင့်အတူ ရှိနေသေးသည်။ ယခု ကွယ်လွန်သွားရှာပြီတဲ့ ...

အခု ကိုကျော်ဝင်းနှင့် ကိုပါလေးတို့ ရောက်လာကြပြီ။ လူတွေက ယမကာ အရှိန်ကလေးနှင့် ဈာန်ရလာကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဆရာကတော်အား အလွမ်းသယ်ကြတော့မည်။ ဈာန်နှင့်ဆိုတော့ အပ်ကြောင်းတွေ ထပ်ဦးမည်။ ဆရာဆုံးရှုံး သောကနှင့် နပန်းလုံးနေရရှာသော ဆရာကတော် (သီရိလင်္ကာသူ) မှာ ကိုကျော်ဝင်းနှင့် ကိုပါလေးတို့၏အလွမ်းစကားကြားတွင် စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံလာနိုင်သည်ဖြစ်၍ မန်နေဂျာသည် ကျွန်တော်တို့ဝိုင်းမှ ကမန်းကတန်း ထပြေးသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

မန်နေဂျာ ပြေးမည်ဆိုလည်း ပြေးလောက်စရာပင်။ ဒီနှစ်ယောက်တွဲမိ လျှင် တယ်လွယ်သော ကိစ္စမဟုတ်၊ တစ်ခုခု အရာရာနှင့် အကြောင်းကြောင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ နောက်တီးနောက်တဲ့ ငနဲများ ...

ဘိုင်ကျော်ဝင်း ...

ဟုတ်ကဲ့ သူ့ကို အစင်းသိသူ ခင်မင်သူများက ဤသို့သာ ခေါ်ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တကယ်လည်း မကြာခဏ ငွေကြေးပြတ်တတ်၍ ဘိုင်ကျော်ဝင်းခြင်းကြောင့်။ အခုတော့ မပြတ်တော့ပါ။ ဘိုင်ကျော်ဝင်းဟူ၍ ခေါ်သကဲ့သို့ ဂါဒိယန်းသတင်းစာတွင် အထူးသတင်း၊ အထူးဆောင်းပါးများကို (By Kyaw Win)ဟူ၍ အမည်ဖြင့် မကြာခဏ ပါရှိနေခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်က ကိုကျော်ဝင်းမှာ ကျွန်တော်တို့လိုပင် အင်္ဂလိပ်သတင်း စာ၌ ဆောင်းပါး ရေးသားနိုင်လောက်အောင် (ဂါဒိယန်းလို ဆရာကြီးများရှိသည့် သတင်းစာ၌ ဖော်ပြပါရှိ နိုင်လောက်အောင်) အင်္ဂလိပ်စာ ကျွမ်းကျင်သူမဟုတ် သို့သော် သတင်းဆောင်းပါး အရေးကောင်းသော ကိုကျော်ဝင်း၏သတင်း၊ ဆောင်းပါးများ ဂါဒိယန်း၌ မကြာခဏပါလာသဖြင့် သူ့ကို ဘိုင်ကျော်ဝင်းဟု ချစ်စနိုးခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်ဖတ်ရှုလိုပါက စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန၊
ဗဟိုစာကြည့်တိုက် (e - Library)တွင်
လာရောက်ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ငါဒီလောက်
ကြိုးစား ဓာတုတု
'စကု' ကို
မင်းတို့ထော့
မပေးဘူးကွ
ဟင်း..

Mz.

ဖိုးညာဏ်

၏

ကမိုးညာဏ်

မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုများ